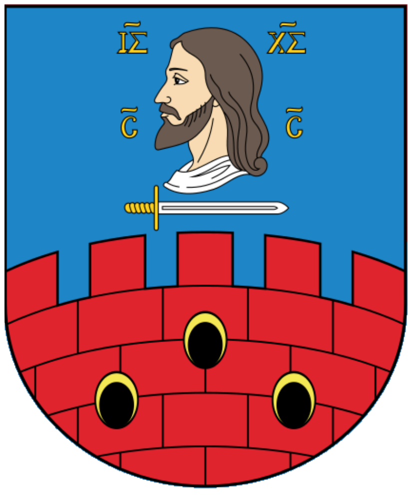

ДЗВІНСКІ ЎЗГОРАК

Кроч на свой родны, дзвінскі ўзгорак, каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №12 (154)
ЖНІВЕНЬ 2022 ГОДА

ТУРЫЗМ

РАСІЙСКІЯ «ТУРЫСТЫ» ДЛЯ БЕЛАРУСІ

«Deutsche Welle» напісала пра расійскі «турыстычны бум» у Беларусі. Гэтым летам як ніколі шмат машын з расійскімі нумарамі на беларускіх вуліцах, квіткі на цягнікі распрададзеныя, а «Белавія» павялічвае колькасць рэйсаў паміж Мінскам і Масквой.

Адна з прычын — «карткавы турызм»: пасля адключэння расійскіх банкаў ад міжнародных плацёжных сістэм грамадзяне Расійскай Федэрацыі засталіся без магчымасці ажыццяўляць пакупкі за мяжой. На сітуацыю адрэагавалі банкі некторых суседніх краін, якія сталі адкрываць рахункі расійцам — менавіта па такія паслугі тыя і едуць у Беларусь.

«У апошні час у нас скарачаўся выпуск новых банкаўскіх картак, але цяпер тэндэнцыя зваротная: вельмі заўважны рост дзякуючы расійскім грамадзянам», — расказвае «DW» супрацоўнік банка і ўдакладняе, што пакуль для афармлення карты амаль заўсёды неабходна асабістая прысутнасць кліента, што і стала падставай для «карткавага турызму». Тэрмін жа выпрабу карты займае ад трох да дзесяці рабочых дзён.

Яшчэ адна важкая прычына прыехаць да нас у госці — мяжа з ЕС. Пасля нападу Расіі на Украіну Еўропа закрыла сваю паветраную прастору для расійскіх самалётаў, трапіць туды немагчыма і на цягніку (прычым і расійцам, і беларусам). Польшча таксама не дазваляе ўезд расійскім гарамадзянам на сваю тэрыторыю — нават аўтобусам, так што застаюцца толькі Літва і Латвія, чым самыя вынаходлівыя «турысты» і карыстаюцца.

Як расказваюць «DW» супрацоўнікі гатэльнага бізнэсу, расійцаў у Беларусі стала нават больш, чым было да пандэміі. Прычым у прыбытку застаюцца не толькі беларускія гатэлі і гасцініцы, але і санаторыі: мясцовым «курортам» таксама «перападае» значная частка ўсходніх суседзяў.

Акрамя таго, зусім неабавязкова прадзірацца праз калючыя еўрапейскія межы, каб займець сабе новую рэч якога-небудзь сусветна вядомага брэнда, які здзейсніў паказальны «санкцыйны дэмарш» з РФ: дастаткова праехаць некалькі соцень кіламетраў — і ўсё гэта можна набыць у Беларусі. «Bershka», «Zara», «Reserved», «H&M», «Nike», «Adidas» — усё, чаго не хапала шараговаму расійцу для яго звыклага абывацельскага шчасця. Цяпер турыстычныя фірмы нават падумваюць арганізоўваць шоп-туры.

«Раней мы працавалі пераважна на выязны турызм альбо на прыём гасцей з заходніх краін, зараз ёсць стымул папрацаваць і з расійцамі: заўважаем, што сюды едуць людзі маладога і сярэдняга ўзросту з высокай плацежаздольнасцю, якіх раней прываблівалі краіны ЕС, а не Беларусь», — рэзюмуе супрацоўнік турфірмы.

DW

УЛАДА

КОМПЛЕКСНЫЙ ВЫЕЗДНОЙ В КУРИНО

Комплексный выездной прием граждан по месту жительства проведен руководством Витебского района в рамках дня Куринского сельского Совета.

На базе местного детского сада — базовой школы общался с заявителями, руководством местных организаций и учреждений, представителями специализированных служб председатель райисполкома Геннадий Сабынич.

Традиционно в пунктах программы мероприятия значились анализ обращений жителей сельсовета, оценка проведенной работы по благоустройству и наведению порядка на территории административно-территориальной единицы, отчеты представителей служб, услуги которых наиболее востребованы на селе: ДРСУ № 144, ЖРЭПа Витебского района, Водоканала, Спецавтобазы города Витебска, Суражского лесхоза. Главу района интересовало их взаимодействие с сельисполкомом и конкретные вопросы, в частности обеспечение граждан дровами; выполнение графика грейдирования и подсыпки дорог; организация водоснабжения после передачи сетей Водоканалу и другие. Отдельно — вопросы участковому инспектору РОВД Александру Войтову: как налажена работа по сохранности товарно-материальных ценностей в период уборки урожая; сколько на территории сельсовета семей, находящихся в СОПе; что делается для упреждения правонарушений.

Жительница деревни Курино обратилась к председателю райисполкома с просьбой сделать в многоквартирном доме более функциональный пандус с поручнями. Поручение должностным лицам дано незамедлительно, председателю сельисполкома и управделами указано, что подобные обращения граждан нужно упреждать, а для этого — знать проблемы сельчан. Тем более что Куринский сельсовет небольшой, в его составе 16 населенных

(працяг на стр. 2)

ЖНІВО-2022

ДОЛЖНОСТНЫЕ ЛИЦА В КАЖДОЕ ХОЗЯЙСТВО

За каждым хозяйством Витебского района на период уборочной-2022 на местах закреплены ответственные должностные лица.

Уборка хлеба с полей в Витебском районе — забота не только тружеников сельскохозяйственных организаций. Здесь создан своего рода институт ответственных за ходом жатвы.

Такая практика помогает району занимать лидирующие позиции как по темпам уборочной кампании, так и по качеству ее проведения среди других регионов Витебщины.

Нынче Витебскому району предстояло убрать 28 тысяч гектаров зерновых и зернобобовых, из них на 18 августа было убрано уже 25 тысяч, что составляет 79 процентов от запланированного. Цифры впечатляющие, но с поставленной задачей здесь намерены справиться в строго очерченные главой Витебской области Александром Субботиным сроки. Ежедневно сотрудники райисполкома и его структурных подразделений мониторят ход жатвы.

Чытайце сайт Віцебскага раёна: http://vicebskreg.by

Согласно распоряжению председателя райисполкома Геннадия Сабынича за каждым хозяйством в районе на период уборочной кампании для своевременной качественной уборки урожая и оказания практической помощи на местах закреплены ответственные должностные лица. Начиная со второй половины июля все заместители председателя, независимо от курируемых ими сфер, руководители структурных подразделений, а также председатели сельисполкомов, на территории сельсоветов которых расположены сельхозорганизации, начальник РОЧС, руководители предприятий и организаций района поочередно отправляются в поля. В хозяйствах они знакомятся с ходом страды, беседуют с руководителями, агрономами, специалистами инженерной службы и, конечно же, главными действующими лицами жатвы — комбайнерами и водителями. Так из первых уст ответственные лица узнают о том, что волнует хлеборобов, о состоянии техники, наличии топлива и спецодежды, доставке горячего питания, домашних хлопотах, которые во время горячей поры полностью ложатся на хрупкие плечи супруг и детей.

Все поездки проходят согласно графику. Находятся «дежурные» в полях, как правило, с шести вечера и практически до заката, пока вечерняя роса позволяет технике убирать хлеб. Уже затемно вся оперативная информация о жатве (сколько убрано и намолочено за день, средняя урожайность, количество задействованной техники и людей, проблемные вопросы, которые требуют вмешательства председателя райисполкома) стекается к руководителю района, и до начала следующего рабочего дня Геннадий Сабынич уже принимает соответствующие решения, внося необходимые коррективы в ход страды. Безусловно, самая высокая нагрузка в этом плане именно у него. Несмотря на то, что ход всех сельскохозяйственных работ всегда на постоянном контроле у Геннадия Геннадьевича, он лично успевает после основной работы посетить ряд курируемых им хозяйств.

— Для нашего района это уже традиционно сложившаяся практика, помогающая качественно и в срок убирать хлеб. Она дает свои плоды, — отмечает Геннадий Сабынич. — Согласитесь, в этом есть очень важный моральный аспект: труженики хлебной нивы видят, что об уборке урожая радеют не только они, что прямо в поле к ним для поддержания боевого духа и хорошего настроения приезжают те, кто, может быть, в силу своей профессии с работой на земле и не сталкивался вовсе.

Ну и, конечно же, такие поездки помогают поддерживать на местах соответствующую дисциплину, не дают людям расхолаживаться и терять драгоценное время, когда каждая погожая минутка на счету…

В Витебском районе на 18 августа насчитывалось 29 экипажей-тысячников, из них 5 — молодежные. Есть и свой рекордсмен — трехтысячник Валентин Ященко.

На контроле ответственных за ходом уборочной также соблюдение правил техники безопасности, охраны труда и предотвращение потерь зерна. Все возникающие вопросы они стараются решить оперативно и результативно, ведь знают, что спрос, в случае чего, будет серьезный. Правда, и без административного ресурса каждый из представителей райисполкома понимает, что жатва — дело первостепенное, от ее проведения зависит продовольственная безопасность района, а потому вносит свой посильный вклад в уборку урожая.

(скарочана)

Светлана ЛЮБОЧКА
«Витьбичи»

УЛАДА

(пачатак на стр. 1)
пунктов, 288 домохозяйств, зарегистрировано немногим больше полутысячи жителей.

Проанализированы обращения граждан, поступившие руководству района в ходе приема граждан в деревнях Михалково, Будислово, Хотоля, Островские, Задвинье. Содержание дорог, качество воды, перебои в электросвязи — вот основные темы, поднятые сельчанами. Приятно, что за проблемами люди не забыли отметить с положительной стороны медобслуживание: по графику в Куринской амбулатории врача общей практики прием ведут узкие специалисты из городской поликлиники, старается качественно обслуживать пациентов заведующий амбулаторией Мария Задираенкова. А вот относительно торгового обслуживания высказано два пожелания: женщины просили разнообразить ассортимент торговых объектов вкусностями для внучат — творожными сырками, конфетами, соками; мужчины сетовали на отсутствие сигарет дешевых марок.

— В глубинке люди нетребовательные, поднимают насущные проблемы, — констатировал Геннадий Сабынич. — И они должны быть обеспечены всем необходимым для нормальной жизни независимо от того, сколько человек проживает в деревне — пять или сорок.

Не уходить от проблем, не замалчивать их, а решать — на это нацелил присутствующих руководителей служб и организаций председатель райисполкома.

Глава района добавил, что жители Придвинья очень талантливы. Он обратил внимание на выставку берестяных изделий, организованную Куринской сельской библиотекой. Не единожды она была победителем республиканского конкурса «Библиотека — средоточие национальной культуры». Возглавляет храм книги Мария Карнович. Благодаря ее стараниям этнографический уголок систематически пополняется новыми уникальными экспонатами из дерева, лозы и бересты.

«Витьбичи»
Нина СТОЛЯРЕНКО

СЛЕДСТВА

НОВОСТИ СЛЕДСТВИЯ О МАЙСКОЙ АВАРИИ

По данным следствия, 17 мая этого года компания отдыхала в Витебском районе и распивала спиртное. При этом в течении дня владелица VAZ-2101 передавала ключи от своего автомобиля 30-летнему мужчине, чтобы он возил отдыхавших из одной деревни в другую.

Как только хозяйка автомобиля пошла спать, 30-летний житель Витебского района угнал ее автомобиль. Он поехал с двумя пассажирами в д.Глазомичи. На закруглении дороги водитель не справился с управлением, выехал на встречную полосу движения, допустил его занос и съехал в кювет, где автомобиль перевернулся.

После произошедшего водитель самостоятельно выбрался из автомобиля и покинул место происшествия.

В результате ДТП двум пассажирам причинены тяжкие телесные повреждения.

Проезжавшие мимо люди позвонили в скорую медицинскую помощь и правоохранителям. Сотрудники милиции оперативно установили местонахождение водителя и задержали его.

Установлено, что мужчина двигался со скоростью около 100 км/ч, не имел права управления транспортным средством и находился в состоянии алкогольного опьянения. Согласно медицинскому освидетельствованию, в его крови обнаружен этиловый спирт в концентрации 2,95 промилле.

Следователи допросили свидетелей, потерпевших и обвиняемого. Специалистами ГКСЭ проведен ряд исследований, заключения которых изучены и приобщены к материалам уголовного дела. Проведена очная ставка. Анализ характеризующего материала показал, что водитель ранее привлекался к уголовной ответственности за умышленное причинение тяжкого телесного повреждения, уклонение от отбывания наказания в виде ограничения свободы и несоблюдение правил превентивного надзора.

По результатам расследования 30-летнему мужчине предъявлено обвинение по ч.1 ст.214 (угон) и ч.4 ст.317 (нарушение правил дорожного движения лицом, управляющим транспортным средством в состоянии алкогольного опьянения, повлекшее по неосторожности причинение тяжкого телесного повреждения) Уголовного кодекса Республики Беларусь. К нему применена мера пресечения в виде заключения под стражу.

Женщина, передававшая ключи от автомобиля нетрезвому мужчине, привлечена к административной ответственности.

Оксана Лазько
официальный представитель УСК по Витебской области

ЖНІВО-2022

ПЯТИТЫСЯЧНИК НА ОТВОЗКЕ ЗЕРНА

Первым пятитысячником на отвозке зерна стал молодой водитель агрокомплекса «Яновичи» ОАО «Витебская бройлерная птицефабрика» Дмитрий Иванов. Вместе с ним очередную трудовую победу на свой счет записал молодой комбайнер Евгений Кухарев из этого же агрокомплекса.

Первыми с преодолением заветных рубежей лидеров уборочной кампании-2022 поздравили первый заместитель председателя - начальник управления по сельскому хозяйству и продовольствию Витебского райисполкома Петр Коренкович, профсоюзный лидер аграриев района Татьяна Диканова, руководитель агрокомплекса Александр Ильющенко и и.о. председателя Яновичского сельисполкома Александр Москалёв. Они выразили уверенность в том, что и новые трудовые высоты молодым хлеборобам по плечу. Подтверждение тому – их любовь к родной земле и благородный труд на ней.

vitbichi.by

ЗДАРЭННІ

ПЕНСИОНЕРКА ПОПАЛА НА АВТОМОБИЛЬ

В Витебском районе легковушка сбила 74-х летнюю велосипедистку.

Утром 5 августа на 8-м километре автодороги Р-87 «Витебск – Орша» 65-летний водитель легкового автомобиля «Opel» при выезде со второстепенной дороги от деревни Лятохи на главную не предоставил преимущество в движении 74-летней велосипедистке.

В результате дорожно-транспортного происшествия женщина получила телесные повреждения и была госпитализирована, об этом сообщают в областной ГАИ.

ПОДПОЛЬНАЯ СКОТОБОЙНЯ В РАЙОНЕ

В ходе мониторинга сельхозпредприятий Витебского района сотрудники отдела по борьбе с экономическими преступлениями Витебского РОВД выявили факт убоя скота в неработающем цеху. В нарушении всех санитарных норм два работника хозяйства «Липовцы» проводили там забой молодняка коров.

Милиционеры обнаружили в помещении два трупа животных и одну тушу, которую уже начали разделывать. В результате была инициирована проверка, а её материалы передали специалистам санитарно-эпидемиологической службы.

Деятельность цеха была остановлена, сообщает отделение информации и общественных связей УВД Витебского облисполкома.

Примечательно, что сельхозпредприятием «Липовцы» сейчас руководит бывший председатель Чашникского райисполкома Владимир Булай, которого сняли с должности в 2015 году из-за подозрений в коррупции.

Ігар Арцюх
ННВ

РАССЛЕДОВАНИЕ ПОДЖОГА ЗАВЕРШЕНО

Витебским районным отделом Следственного комитета завершено расследование уголовного дела об уничтожении чужого имущества, совершенном общеопасным способом – дело об поджоге бани в Витебском районе.

По данным следствия, в марте этого года женщина забыла мобильный телефон дома и уехала на работу. Ее 58-летний сожитель не удержался и решил проверить гаджет. Он нашел переписку с другим мужчиной, вспыхнула ревность. Он некоторое время молчал, но переехал в другой дом, однако обида копилась. И, однажды, выпив для храбрости, он решил отомстить бывшей. Зная, что в это время женщина на работе, взял с собой вату и пошел к ней во двор. Там вошел в баню, засунул вату между досок внутренней обшивки, поджег и убежал.

Возгорание увидел сосед женщины и сообщил об этом в МЧС и хозяйке. Сотрудники МЧС возгорание ликвидировали, однако строение вместе с находившимся в нем имуществом сгорело полностью.

Ущерб, причиненный действиями мужчины, составил более 2,5 тысячи рублей.

Когда к поджигателю приехали правоохранители он во всем сознался.

Следователь допросил потерпевшую, свидетелей и обвиняемого. Специалистами ГКСЭ проведены экспертизы, заключения которых изучены и приобщены к материалам уголовного дела. Проведена проверка показаний на месте.

Как сообщила официальный представитель УСК по Витебской области Оксана Лазько, по результатам расследования мужчине предъявлено обвинение по части 2 статьи 218 (умышленные уничтожение, повреждение чужого имущества, повлекшие причинение ущерба в значительном размере, совершенные общеопасным способом) Уголовного кодекса Республики Беларусь. К нему применена мера пресечения в виде подписки о невыезде и надлежащем поведении. Ущерб обвиняемый возместил в полном объеме.

Расследование уголовного дела завершено, материалы переданы прокурору для направления в суд.

«Витьбичи»
Светлана ШИРОКОВА

АДРАДЖЭННЕ

25 ЖНІЎНЯ 1991 ГОДА БЕЛАРУСЬ СТАЛА НЕЗАЛЕЖНАЙ

31 год таму Дэкларацыя аб суверэнітэце БССР набыла фактычна статус канстытуцыі, і гэта азначала абвяшчэнне Беларуссю незалежнасці. Коратка тлумачым, што стала прычынаю і як гэта адбывалася.

Гарбачоў і «Перабудова»

З прыходам да улады ў Савецкім саюзе Міхаіла Гарбачова, распачаліся працэсы дэмакратызацыі, пад назвай «перабудова», пачатыя ў канцы 1980-х гадоў. «Перабудовай» называлі агульны шэраг рэформаў і новай ідэалогіі савецкага партыйнага кіраўніцтва ў эканамічнай і палітычнай структуры СССР. Гэтая ідэалагічная лінія партыі ў выніку прывяла да «параду незалежнасці» ўсіх савецкіх рэспублік з пачатку 1990 года.

27 ліпеня 1990 года Вярхоўным Саветам БССР была прынятая Дэкларацыя аб дзяржаўным суверэнітэце БССР. У адпаведнасці з ёй, прызнавалася вяршэнства Канстытуцыі БССР і яе законаў.

Напрыканцы лета 1991 года, з 18 па 21 жніўня, пачаўся путч у Маскве. Пераварот разгортваўся як спроба сябраў ГКЧП прадухіліць намечанае на 20 жніўня падпісанне дэлегацыямі РСФСР, Казахстана і Узбекістана саюзнай дамовы, якая б падвяла гістарычны знаменальнік пад СССР. Пераварот прывёў да канчатковай дыскрэдытацыі саюзных органаў улады і Камуністычнай партыі, не быў падтрыманы значнай колькасцю насельніцтва, у выніку праваліўся.

Беларускія камуністы хацелі адмаўчацца

Кіраўніцтва рэспублікі і ЦК Камуністычнай партыі Беларусі не выступілі з асуджэннем перавароту, заняўшы пазіцыі назіральнікаў. На сустрэчы з дэпутатамі — сябрамі парламенцкай апазіцыі — старшыня ВС БССР Мікалай Дземянцей у адказ на просьбу растлумачыць факт адхілення Гарбачова паведаміў, што ўсё было зроблена згодна закону.

У адказ на гэта кіраўнікі Беларускага Народнага Фронту, Мінскі гарсавет, Беларуская сацыял-дэмакратычная Грамада, Аб'яднаная дэмакратычная партыя Беларусі, нацыянальна-дэмакратычная партыя Беларусі, Мінскі стачкам і шэраг іншых арганізацый прынялі пастанову, у якой назвалі падзеі 19 жніўня «антыканстытуцыйным захопам улады хунтай» і падтрымалі заклік Барыса Ельцына пачаць бестэрміновы страйк, пасля чаго пачаліся вострыя абмеркаванні прыняцця краінай незалежнасці.

24 жніўня актыў БНФ вывеў на плошчу Леніна дзясяткі тысяч чалавек, а ў залу, дзе праходзілі паседжанні Вярхоўнага Савета, быў унесены бел-чырвона-белы сцяг.

Тады ж старшыня ВС БССР Мікалай Дземянцей падаў у адстаўку, першым кіраўніком незалежнай Беларусі стаў Станіслаў Шушкевіч, які да гэтага займаў пасаду намесніка старшыні ВС.

25 жніўня Беларусь стала незалежнай

25 жніўня 1991 года Беларусь афіцыйна абвясціла сябе незалежнай дзяржавай. На галасаванні па прыняцці дакумента, які абвяшчае незалежнасць, падтрымалі гэтае рашэнне 253 дэпутаты з 265.

У гэты ж дзень Вярхоўны Савет прыняў пастановы «аб часовым прыпыненні дзейнасці КПБ КПСС на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь» і «аб дэпартызацыі органаў дзяржаўнай улады і кіравання Рэспублікі Беларусь».

Сесія ВС таксама прыняла пастанову «аб забеспячэнні палітычнай і эканамічнай самастойнасці Беларускай ССР». Ва ўласнасць Рэспублікі перайшлі ўсе прадпрыемствы, арганізацыі і ўстановы саюзнага падпарадкавання, размешчаныя на тэрыторыі рэспублікі.

19 верасня 1991 года Вярхоўны Савет прыняў Закон «Аб назве Беларускай ССР», у адпаведнасці з якім яна стала называцца «Рэспубліка Беларусь», а скарочана — «Беларусь». Дзяржаўнымі сімваламі Рэспублікі Беларусь былі абвешчаныя герб «Пагоня» і «бел-чырвона-белы сцяг».

budzma.org

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

«ПАВАРОТ НА УСХОД» ЯК РЫМЕЙК АРДЫНСКІХ ЧАСОЎ

«Мы выходзім на прастор, а яны сыходзяць з гістарычнай сцэны раз і назаўсёды». Прыхільнікам гэтага геапалітычнага адкрыцця важна разумець, хто тут «мы», а хто «яны».

Гэта ёсць наш апошні і рашучы бой. Прабачце, наш — гэта чый? Вадзім Ялфімаў, палітолаг, кандыдат гістарычных навук, упэўнены, што гаворку варта весці пра калектыўны Захад. І агрэсіўныя планы гэты пакуль яшчэ суб'ект сусветнай палітыкі мае ў дачыненні да Беларусі, Расіі і Кітая.

З чаго б гэта раптам? Для двоечнікаў у пытаннях геапалітыкі прывяду цытату: «Калектыўны Захад разумеў, што Беларусь, Расія і Кітай выходзяць на лідзіруючыя пазіцыі, у той час як ЗША і еўрапейскія дзяржавы адыходзяць на другі план. У гэтых умовах заходнія дзяржавы вырашылі развязаць санкцыйную барацьбу».

Усведамленне гэтага да цяпер ужо былых «партнёраў» прыйшло не адразу. Чаго-чаго, а дурняў у межах калектыўнага Захаду хапае. Артыст размоўнага жанру Міхаіл Задорнаў тройчы меў рацыю. Але нават да дурняў дайшло, што, «як толькі Беларусь і Расія пачалі развіваць сваю інтэграцыю пасля 2020 года і да нас сталі далучацца азіяцкія краіны», далейшае прамаруджванне стала падобным да смерці.

А куды падзецца, калі «мы выходзім на прастор, а яны сыходзяць з гістарычнай сцэны раз і назаўсёды»?

…Каб не расцякацца думкай па дрэве, працытую журналіста Паўла Пранікава: «Пачалося з прыезду каманды італьянцаў з Соф'яй Палеалог (і затым будаўніцтва Маскоўскага Крамля і стварэння артылерыі). З сярэдзіны XVII стагоддзя першыя заводы (порах, металы) у Расіі засноўваюць галандцы. Ну і далей па накатанай.

СССР меў вельмі шчыльныя тэхналагічныя сувязі з Захадам (фактычна ўся перадавая савецкая прамысловасць была пабудаваная пры ўдзеле Захаду, у тым ліку выкарыстоўваючы нямецкія рэпарацыі і іх інжынерныя сілы пасля ВАВ)».

На думку журналіста, тое, што сёння горда называюць «паваротам на Усход», ёсць рымейк ардынскіх часоў, «калі ў Русі была мінімальная тэхналагічная сувязь з Захадам».

Нездарма ў крамлёўскай метадычцы, апублікаванай «Медузай», расійскім СМІ рэкамендуецца параўноўваць Уладзіміра Пуціна з Аляксандрам Неўскім. Гэты гістарычны персанаж па выніках шырокамаштабнага апы-тання расіян 28 снежня 2008 года быў абраны «Імем Расіі». І заслужана! Абаронца Паўночна-Заходняй Русі ад лацінян адначасова дарагі расіянам у якасці архітэктара руска-ардынскага альянсу.

Без вайны якое ж развіццё?

Спадзяюся, чытачы не пакрыўдзяцца на маю спробу апраўдаць святога князя Аляксандра Неўскага, вызначанага рашэннем Патрыярха Маскоўскага і ўсяе Русі Кірыла ў 2016 годзе на ролю нябеснага апекуна Сухапутных войскаў Расійскай Федэрацыі. Тых самых войскаў, якія з 24 лютага вызваляюць «не чужую нам Украіну» ад нацыстаў.

У чым тут праблема? Праблема ў выкарыстанні сучасных крытэраў пры ацэнцы палітыкаў мінулага, і наогул самой мінуўшчыны ў цэлым. У часы князя (1221–1263) уцаркоўленымі — гэта значыць тымі, хто рэгулярна ўдзельнічае ў набажэнствах і ў царкоўным жыцці і хто імкнецца жыць пахрысціянску і падтрымліваць сацыяльныя стасункі ў межах сваёй царкоўнай абшчыны, — былі практычна ўсе, у той час як у нашы дні ў Беларусі і Расіі такіх людзей не больш за 3 працэнты.

Натуральна, што патрабаванне лацінян змяніць праваслаўную веру на каталіцкую нашы продкі ўспрынялі як экзістэнцыйную пагрозу. Арда ж на веру не замахвалася. Больш за тое, у праваслаўнай царкве яна бачыла адну з умоваў свайго панавання і таму вызваліла царкву ад сплаты даніны.

Што ж да даніны, то ў тыя часы яе плацілі ўсе і заўсёды. Каму — пытанне другаснае. Дастаткова адзначыць, што пераход у каталіцтва аўтаматычна азначаў сплату папскай дзесяціны.

Аднак тое, што было натуральным у глыбокім Сярэднявеччы, выглядае недарэчным у нашы дні. Зноў звернемся да крамлёўскай метадычкі. Згодна з яе аўтарам, «сёння прадстаўнікі ўсіх народаў Расіі зноў з'ядналіся ў супрацьстаянні з бязбожнікамі дзеля абароны традыцыйных каштоўнасцяў і права сваіх дзяцей жыць у адпаведнасці з імі».

Адсюль вынікае нечаканая, але разам з тым рашучая высноva: «Як і хрышчэнне Русі, вайна ва Украіне закладвае дзяржаўныя асновы краіны — а таксама асновы развіцця Расіі на стагоддзі наперад».

Без вайны якое ж развіццё? Такое прызнанне дарагога вартае. Акабніхто несумняваўся, аўтары запэўніваюць, што гэта адбываецца дзякуючы «згуртаванню грамадства» вакол войска і «стратэгічнага курсу прэзідэнта»…

Усе беды ад калектыўнага Захаду

Такая вось місія! Згуртаванне вакол арміі — адна з абавязковых умоў яе дасягнення. Маглі б згуртавацца вакол Акадэміі навук, але пра што гэта я?

Згуртаванне вакол арміі без наяўнасці ворага — занятак, які можа мець мноства разбуральных наступстваў. Прыгадаем гарбачоўскую перабудову з яе «новым мысленнем». Перакваліфікацыя ЗША з ворага ў партнёра дэмаралізавала войска, што падкінула ладную вязанку галля ў вогнішча, на якім сінім полымем згарэў СССР.

Аўтары дапаможніка пра гэта памятаюць: усе беды — ад калектыўнага Захаду, які ўпэўнены ва ўласнай выключнасці.

…Адназмэтаў «спецаперацыі» — «барацьба з бязбожнікамі». Белым і пухнатым воінам святла, воінам-вызваліцелям аўтары метадычкі супрацьпастаўляюць «гвалтаўнікоў, разбойнікаў і забойцаў», свабодных ад якіх-небудзь маральных абавязкаў.

За намі праўда. А ў чым яна, брат? Кандыдат гістарычных навук (глядзі пачатак артыкула) яе заходзіла растлумачыў: «Мы выходзім на прастор, а яны сыходзяць з гістарычнай сцэны раз і назаўсёды».

І запярэчыць тут цяжка. «На прастор, на шырокі прастор». Класік як у ваду глядзеў.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
novychas.online

РАСЕЯ

ДВА ВЫБОРА: КАПИТУЛЯЦИЯ ИЛИ ОБЪЯВЛЕНИЕ МОБИЛИЗАЦИИ

У Путина осталось всего два выбора: капитуляция или объявление мобилизации. Телеграм-канал Родина слонов — о начавшейся войне ресурсов, в которой Россия заведомо является слабой стороной. Показательное поздравление Украины с днем независимости ясно говорит, что Лукашенко уже не верит в победу России.

— Попытка Путина предложить Зеленскому заморозку конфликта через Эрдогана провалилась на прошлой неделе: Зеленский твердо заявил, что переговоры с Россией возможны только в том случае, если российские войска покинут все украинские территории, включая Крым. Т.е. Украина готова обсуждать с Россией только условия капитуляции.

Последним гвоздем в крышку путинской идеи заморозки конфликта стало заявление Турции о том, что передача Крыма Киеву должна быть основой соглашения между странами. Таким образом, единственная страна, готовая выступать посредником между Россией и Украиной, также настаивает на восстановлении территориальной целостности Украины в границах 1991 г.

Надежды на успех газового шантажа также тают: Германия уже твердо заявляет о невозможности восстановления газовых отношений с Россией, т.к. она более не может восприниматься как надежный поставщик энергоресурсов. Европа между тем существенно опережает установленные ею же самой требования по темпам заполнения газовых хранилищ: уровень заполнения хранилищ уже составляет более 77,4%, и продолжает стремительно расти, несмотря на жаркое и засушливое лето, и, вероятно, достигнет 100% к концу октября.

Новый, рекордный по объему, пакет военной помощи США Украине, носящий подчеркнуто среднесрочный характер, говорит о том, что военная поддержка Украины со стороны Америки имеет конечную цель обеспечить Киеву победу над противником. Это является сигналом как для России, так и для Европы.

Путин должен понять, что началась война ресурсов, в которой Россия заведомо является слабой стороной. Запуск Кремлем слухов о том, что он готовится к долгой войне, является разговором в пользу бедных — у России нет ресурсов на долгую войну.

Европа же, в первую очередь Германия, должна понять, что США не прекратят военную поддержку Украины даже если Германии очень захочется получить этой зимой газ из России. Германия сама создала проблему своей зависимости от Газпрома, и сама должна предпринять усилия, чтобы эту проблему решить. При этом Германии не с руки возражать США: Америка сделала в этом году максимально много для того, чтобы обеспечить Европу энергоресурсами, став одним из ее крупнейших поставщиков нефти (в т. ч. за счет стратегических запасов) и сжиженного газа.

Информация о том, что российская армия испытывает дефицит живой силы и ей нужна мобилизация, без которой армия скоро начнет утрачивать военный потенциал, широко гуляет по телеграм-каналам, включая около кремлевские...

После провала попытки переговоров о заморозке военных действий у Путина осталось всего два возможных выбора: мобилизация ради последней попытки победить, или капитуляция. Учитывая, что Путин никогда не отступает, нет сомнений в том, какой он сделает выбор.

Однако пока общество к мобилизации не готовят. Причиной спокойствия, вероятно, является предстоящий единый день голосования.

Несмотря на полный контроль над процессом выборов, Путин их по-прежнему боится, т.к. именно выборы, даже фиктивные, очень часто являются точкой бифуркации в авторитарных режимах, а значит народ перед выборами тревожить нельзя. Однако после них, вероятно, нас ждет изменение риторики и подготовка к решению о мобилизации.

gazetaby.info

УКРАЇНА-БЕЛАРУСЬ

«НАС НЕ АДДАДУЦЬ ПУЦІНУ ЯК РАЗМЕННУЮ МАНЕТУ»

Экс-кандыдат у прэзідэнты Аляксандр Мілінкевіч у інтэрв'ю «Филину» тлумачыць, чаму Украіна пераможа ў вайне, і разважае пра пасляваенны лёс Беларусі.

— Беларусь прызналі краінай-суагрэсарам. Ужо сёння гучаць размовы пра будучыя рэпарацыі, пра неабходнасць прынесці прабачэнні ўкраінцам, незалежна ад таго, ці ўсе беларусы падтрымліваюць уварванне ва Украіну.

Пры гэтым, як падаецца, мала гаворыцца пра пасляваенную будучыню нашай краіны. На вашу думку, якімі могуць быць сцэнары для Беларусі як дзяржавы? Натуральна, варыянтаў тут можа быць мноства. У залежнасці і ад таго, хто пераможа ў гэтай вайне.

— Складана рабіць прагнозы ў нашай сёняшняй палітыцы. І тым больш адносна вайны Расіі з Украінай, ад якой сёння залежыць лёс Беларусі. Калі б перамагла Масква, у нас не было б шанца на самастойную дзяржаву.

Але я ведаю, што ўкраінцы ўжо ні ў якім выпадку не вернуцца ў «русский мир». І ніколі не захочуць у Савецкі Саюз, пра аднаўленне якога марыць Пуцін. Перш за ўсё, дзякуючы сваёй украінскай ідэнтычнасці, якая так моцна адрадзілася за апошнія дзесяцігоддзі.

Па-першае. Украіна зрабіла свой геапалітычны выбар, яна цвёрда ведае, куды ідзе і што будуе. Праводзіла крок за крокам дэмакратычныя рэформы, не ўсё яшчэ атрымалася, але сярод несумненных поспехаў — рэальнае мясцовае самакіраванне і стварэнне сучаснай арміі.

І ўсё ж сапраўднай гарантыяй невяртання ў мінулае ўкраінцам служыць адроджаная глыбокая нацыянальная самасвядомасць. На большасці тэрыторыі яны адрадзілі шырокае ўжыванне роднай мовы, у школах і ўніверсітэтах украінцы ўжо шмат гадоў вучаць не гісторыю расейскай імперыі, а сваю ўласную.

Нават тыя, што размаўляюць па-руску, ў большасці сваёй ужо разумеюць — мова з'яўляецца фундаментам ідэнтычнасці. І вось такую Украіну з моцным нацыянальным духам і годнасцю проста немагчыма паставіць на калені.

Можна забіваць украінцаў, але перамагчы іх ужо ніхто не зможа. Крэмль шалее і аніяк не ўцяміць, адкуль такі народны супраціў прыходу іхняга «светлого русского мира».

Таму не выпадкова, што Пуцін так па-садысцку пакараў найперш рускамоўныя ўкраінскія гарады. Бо для яго той жа Харкаў, ці Марыупаль — гэта гарады-здраднікі. Ён так разлічваў, верыў, што уж тут сустрэнуць «старэйшага брата» з праслаўтымі кветкамі. Аказалася — не.

Гэта і нам вялікая навука. Калі хочам адстаяць незалежнасць Беларусі, то гістарычную і культурніцкую самасвядомасць нам штодзённа трэба стала фармаваць і узмацняць. І ўжо зараз, нягледзячы на ўнутраную антыбеларускую палітыку, бо імперскасць Расіі перажыве Пуціна і будзе нам пагражаць яшчэ доўга.

Па-другое. Украінцы не прызнаюць маскоўскую анэксію іх тэрыторый, якая адбылася ў 2014-м. Яны абсалютна слушна адмаўляюцца пайсці на мірныя перамовы, нават калі вялікія дзяржавы старой Еўропы спрабуюць навязаць іх Кіеву.

І робяць гэта асалютна слушна, бо мірнае жыццё прыдзе да нашых паўднёвых суседзяў і да нас толькі тады, калі Расія цалкам прайграе вайну, вызваліць захопленыя землі і перастане быць імперыяй.

І якія мірныя дамовы могуць быць з цынічным агрэсарам, які бясконца хлусіць?

Ці будзе вайна доўгай, зараз залежыць ад хуткасці і колькасці паступленняў заходняй сучаснай зброі. З аднаго боку, Пуцін не толькі паспяхова ўкраінізіраваў Украіну, але і амаль абсалютна кансалідаваў цывілізаваны свет супраць сябе.

З іншага, неадэкватнасць сёняшняга расійскага дыктатара і яго перыядычныя пагрозы ўжыць самую страшную зброю прымушаюць Захад асцярожна перадаваць суперсучасную баявую тэхніку Кіеву, бо баіцца, што вайна выйдзе за межы Украіны і стане ядзернай.

Мы не ведаем, як будзе выглядаць параза «русского мира», ці ўсё скончыцца распадам Расіі, ці яе трансфармацыяй. Гэта невядома.

Трагічна, што лёс наш пакуль што ў меншай ступені залежыць ад нас саміх, дзякуючы ўсім гэтым Саюзным дзяржавам, АДКБ, сталінізацыі, мілітарызацыі, посткаланіяльным комплексам «малодшага брата» ды іншага, ад чаго Беларусь непазбежна пазбавіцца, як толькі стане вольнай.

Сапраўды, пра гэта ўсе гавораць — украінцы змагаюцца «за нашу і вашу свабоду». За сваю і за нашу незалежнасць, але і за свабоду Захаду таксама. І ён ужо робіцца лепшым, чым быў апошнім часам, бо ўсё больш вяртаецца да каштоўнасцяў, на якіх калісьці нарадзіўся. Дзякуючы Украіне.

— Зразумела, што прагнозы ў такой сітуацыі рабіць надзвычай складана. І тым не менш, улічваючы тое, што і дагэтуль на Захадзе паранейшаму гучаць думкі пра здачу Украінай часткі сваёй тэрыторыі ў абмен на спыненне вайны, ці ёсць нават гіпатэтычная магчымасць таго, што Беларусь аддадуць Пуціну ў якасці ваеннага трафея?

— На шчасце, думаю, што не. …

Але тое, што адбылося на Плошчы ў сакавіку 2006-га, калі больш за трыццаць тысяч выйшлі з пратэстам, нягледзячы на рэальныя пагрозы сілавікоў прызнаць гэты выхад тэрарызмам, за які ў нас можа быць і смяротнае пакаранне.

Асабліва ўразіла моладзь, пратэстны намётавы гарадок з бел-чырвона-белымі сцягамі, са сцягамі Еўразвяза. Тыдзень на «Еўраньюс» галоўнай навінай была вольная Беларусь. Пасля той Плошчы, куды больш сціплай, чым два гады таму, ніхто больш у еўрапейскіх сталіцах такіх пытанняў не задаваў.

Наадварот, казалі: «Мы бачым, што вы, асабліва маладое пакаленне, хочаце жыць па-еўрапейску, у свабодзе, у незалежнасці. Мы з вамі».

Я ведаю, што пасля 2020-га ўсе разумеюць, што цяперашняя ўлада не прадстаўляе большасць беларусаў, якая цвёрда жадае годнага жыцця і хоча сама вызначаць свой лёс.

І многіх уразіў мірны характар пратэстаў. Ён моцна паспрыяў нашаму аўтарытэту. Хоць некаторыя кажуць, што трэба было штурмаваць дзяржаўныя будынкі і браць уладу.

Не падзяляю такія думкі, хаця б з той прычыны, што радыкальныя сцэнары ў нашай сітуацыі скончыліся б вялікай крывёй і ўвядзеннем расійскіх войскаў «для аказання братэрскай дапамогі ва ўмовах заходняй агрэсіі».

Шматтысячныя маніфестацыі 2020 года бароняць нас і сёння — цывілізаваны свет не будзе глядзець на Беларусь як недадзяржаву, а на беларусаў як неданарод, як то дэкларуе Пуцін. Нас не аддадуць як разменную манету, бо цяпер успрымаюць, як прыналежную да еўрапейскага свету краіну.

Але нават не толькі гэта адыгрывае ролю, гэта з большага такі абгрунтаваны сантымент. Вельмі важна і тое, што для бяспекі Еўропы прынцыпова, каб Пуцін нічога не выйграў у гэтай вайне.

Каб ён у гэтай вайне ўсё прайграў. Бо калі крамлёўскі дыктатар хоць бы часткова рэалізуе свае задумы і мэты, і далучыць Беларусь, ён на гэтым не спыніцца. Мы з'яўляемся сведкамі агоніі імперыі, якая жыве, пакуль пашыраецца, чаго нельга дапусціць.

На Захадзе сёння ўсе выдатна разумеюць. І я лічу гэта вялікім дасягненнем і перамогай 2020 года. Часта са смуткам кажуць: «У 2020-м мы так прыгожа ўсё зрабілі, увесь свет быў у захапленні ад нас. І вось бачыце, што зрабілася. А тут яшчэ і вайна, ды яшчэ з нашай тэрыторыі».

Для мяне тое, што адбылося ў 2020-м, гэта чарговы этап нашай рэвалюцыі. Іх было некалькі, гэта быў чарговы. І для нашага духу, для нашай веры вельмі важна разумець, што рэвалюцыя — гэта не абавязкова палітычны пераварот.

Змены ўлады не адбылося, бо яна ўжыла гвалт і зброю. Але не вырашыла ніводнай праблемы ў краіне, не запрапанавала ніякай перспектывы грамадству і паскорыла свой крах.

Пры гэтым, дзякуючы тым падзеям, адбыліся неверагодныя змены ў свядомасці беларусаў. Нарадзілася новая грамадзянская супольнасць і палітычная нацыя. Паўстае іншая, лепшая, мацнейшая, сучасная краіна…

(скарочана)

Сяргей Васілеўскі
ФИЛИН

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5,
Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: bigsmoll2007@gmail.com
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 28.08.2022 у 16.35
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.